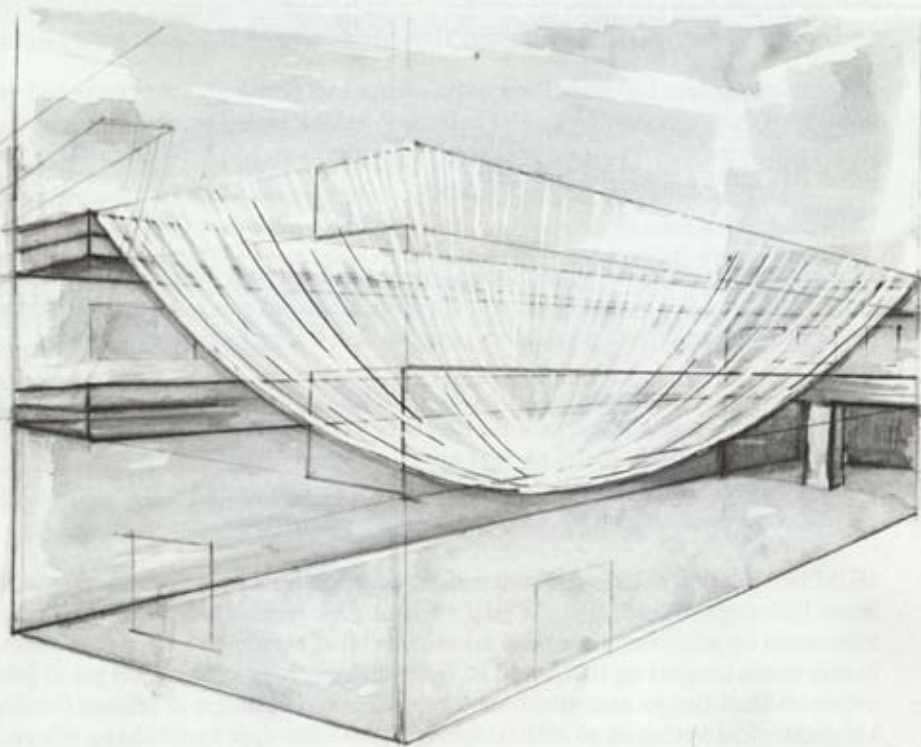

Patrick Marold

HUM

innsetning

Listasafn Reykjavíkur
maí-júní 2001

HUM

Í miðju Hafnarhússins er port, sem afmarkar allar hliðar byggingarinnar; á innri hliðum þess eru svalir á efri hæðum, sem gera að verkum að mögulegt er að nýta svæðið til ólíkra þarfa, þar sem umferð fólks getur verið með fjölbreyttum hætti.

Það rúmlega ár sem Listasafn Reykjavíkur hefur haft portið til afnota hefur það verið notað með margvíslegum hætti. Hér hafa verið haldnir tónleikar, danssýningar, listaverkasýningar, kynningar, móttökur auk þess sem það hefur einfaldlega verið notað sem útiveru- og leiksvæði fyrir gesti safnsins.

Verkefnið sem nú stendur yfir í portinu nýtir möguleika þess með öðrum hætti en áður hefur verið gert; hér skapar listamaðurinn Patrick Marold eins konar hangandi maga eða nót úr ull, sem gestir geta næstum teygt sig í neðan frá, og þannig orðið þáttur í.

Verkinu gefur hann yfirsíttina HUM. Þetta útilistaverk tekur við öllum sveiflum veðurs og umhverfis, og mun ásýnd þess breytast eftir því sem áhrif ljóss, þyngdarafis og hreyfingar loftsins gefa tilefni til. Líkt og ský eða jafnvel sjálf norðurljósinn ber þetta verk í sér tilkomumikla nánd, sem dregur fram rým-iskennð umhverfisins í þessu sérstaka umhverfi portsins.

HUM innsetningin er líkt og lifandi verk og ber að nálgast hana sem slíka. Samstilling hinna fjölmörgu ullarstrengja við orku vindsins gerir verkinu mögulegt að ná fram viðkvæmri og jafnri hreyfings, sem takmarkast þó af eiginleikum efnisins. Einstakir þræðir munu tengjast og flækjast til að finna stuðning hver í öðrum, allt þar til þeir eru orðnir að einni flækju, sem vindurinn tekur minna í. Afleiðingin af þessum flutningi orku í gegnum efnið verður sú að léttleiki spuna lopans vikur fyrir kyrrstöðu og lifleysi, allt þar til verkið er fjarlægt og vikur þannig að nýju fyrir frelsi hins opna rýmis. Með því að játastrá undir náttúruöflin viðurkennir verkið einnig eðlilegan eyðingarmátt náttúrunnar. Þessa vitund um hin óumflýjanlegu endalok verksins ber að skilja sem hluta af heildinni, sem er jafn mikilvæg og vitundin um að hvert augnablik sem þú horfir á verkið er jafn einstakt og hver lopa þráður er einstakur.

Patrick Marold

HUM

Installation

Patrick Marold er ungur bandarískur listamaður, sem hlotið hefur Fulbright-styrk til að dvelja og starfa að list sinni hér á landi í vetur. Hann stundaði m.a. listnám í Rhode Island School of Design, og hefur undanfarin ár einkum starfað við Colorado Institute of Art. Eftir dvöl sína hér á landi mun hann snúa aftur til Colorado í Bandaríkjunum.

The HUM installation is intended to be approached as a living work. The orchestration of the many woolen strings with the forces of wind enables the work to adopt a delicate and harmonious behavior, while accepting a limit to the integrity of the material. These individual strings will begin to collect and tangle to find stability in each other, becoming one mass, less accepting of the wind. As a result of this transmission of energy through the material, the spun lopi gives way to stagnance and loss of life, until finally the work is removed to restore the liberty of the open air. By submitting to the forces of nature, the work accepts the natural decomposition. This awareness of the ever approaching end to the work is to be understood as part of the whole, to know that the moments you watch are as individual as each independent strand of wool.

Patrick Marold is currently visiting Iceland on a Fulbright Grant from America. He has been living in Kjos since September, developing his work as an artist. After Iceland, Patrick will return to Colorado where he resides and teaches Industrial Design.

IHM

Listasafn Reykjavíkur - Hafnarhús
Íslandssími C